

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
w Warszawie**

RWA-430-3/09/MG

Warszawa, dn. 22 grudnia 2009 r.

DECYZJA Nr RWA-36/2009

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939) w zw. z § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887)

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Wyższą Szkołę Technologii Informatycznych w Warszawie karę pieniężną w wysokości 8.000 zł (słownie: osiem tysięcy złotych), będącej równowartością 1.917 euro (słownie: tysiąc dziewięćset siedemnaście euro) z tytułu udzielenia nieprawdziwej informacji żądanej przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ww. ustawy w toku postępowania o sygn. RWA-61-9/08/MG, prowadzonego w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

UZASADNIENIE

W dniu 6 marca 2008 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Warszawie wszczął postępowanie w związku z podejrzeniem, iż stosowanie przez Wyższą Szkołę Technologii Informatycznych w Warszawie postanowień zawartych w „Umowie o warunkach odpłatności za studia” o treści:

1. *„Każda ze stron może wypowiedzieć Umowę ze skutkiem na koniec semestru, w którym nastąpiło wypowiedzenie” (§ 9 ust. 1 zd. 1 umowy),*
2. *„Uczelnia nie zwraca opłat wniesionych za czas studiów do końca semestru określonego w ust. 1” (§ 9 ust. 2 umowy),*
3. *„W przypadku wypowiedzenia umowy przez studenta w trakcie trwania semestru, jest on zobowiązany do uiszczenia wszelkich opłat na rzecz Uczelni wynikających*

z toku studiów do końca semestru, w którym nastąpiło wypowiedzenie, zgodnie z deklaracją płatności określoną w § 6” (§ 9 ust. 3 umowy),

4. *„Wszelkie spory wynikające z niniejszej Umowy, Strony poddają rozstrzygnięciu sądów powszechnych właściwych dla siedziby Uczelni” (§ 10 ust. 4 umowy)*

stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, polegającą na stosowaniu postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W toku przedmiotowego postępowania, działając na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Delegatura UOKiK w Warszawie pismem z dnia 4 września 2008 r. wystąpiła do Wyższej Szkoły Technologii Informatycznych w Warszawie (dalej: WSTI lub Uczelnia) m. in. o udzielenie informacji dotyczącej terminu, od którego Uczelnia posługuje się w obrocie konsumenckim wzorami umów zawierającymi klauzule zakwestionowane w niniejszym postępowaniu.

W odpowiedzi, WSTI pismem z dnia 29 września 2008 r. poinformowała, że kwestionowany przez Prezesa Urzędu wzorzec *„Umowy o warunkach odpłatności za studia”* stosowany był w stosunkach ze studentami od roku akademickiego 2006/2007. W piśmie tym, WSTI wskazała, że *„postanowienia zawarte w umowie, które Urząd uznał za treści stanowiące praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, od roku akademickiego 2008/2009 zostały wycofane”*.

Mając powyższe na uwadze, Delegatura UOKiK w Warszawie – pismem z dnia 30 października 2008 r. – wezwała WSTI do udzielenia informacji, czy Uczelnia opracowała nowy wzorzec *„Umowy o warunkach odpłatności za studia”*, pozbawiony kwestionowanych postanowień, jak również wezwała do jego przekazania.

Pismem z dnia 21 listopada 2008 r. Uczelnia wyjaśniła, że *„został opracowany nowy wzór umowy, który **nie zawiera kwestionowanych przez Urząd postanowień**”*. Uczelnia podniosła, że *„umowy, według nowego wzorca, stosowane są wobec wszystkich studentów obecnego I roku”,* natomiast *„trwają prace nad przygotowaniem aneksu do dotychczas stosowanych umów (dla obecnych studentów II i III roku studiów), które eliminują kwestionowane przez Urząd postanowienia”*. Uczelnia wskazała, że aneksy te *„powinny być przedstawione wszystkim studentom do 20 grudnia br.”*

W załączeniu do pisma z dnia 21 listopada 2008 r. WSTI przekazała nowy wzorzec *„Umowy o warunkach odpłatności za studia”*.

Analiza tego wzorca wykazała, że kwestionowany przez Prezesa Urzędu zapis § 9 ust. 1 zd. 1 o brzmieniu: *„Każda ze stron może wypowiedzieć umowę ze skutkiem na koniec semestru, w którym nastąpiło wypowiedzenie”* nie został usunięty, a jedynie przeniesiony do dalszej części umowy (§ 9 ust. 3 zd. 1 wzorca umowy).

W świetle powyższych ustaleń, Prezes Urzędu uznał za zasadne wszczęcie w dniu 24 czerwca 2009 r. postępowania w sprawie nałożenia na Wyższą Szkołę Technologii Informatycznych w Warszawie kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, za udzielenie na podstawie art. 50 ww. ustawy nieprawdziwej informacji w toku postępowania o sygn. RWA-61-9/08/MG, prowadzonego w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W odpowiedzi na zawiadomienie WSTI przyznała, że „*pismem z dnia 29 września 2008 r. poinformowała, że kwestionowany przez Prezesa Urzędu wzorzec „Umowy o warunkach odpłatności za studia” został wycofany z obiegu od roku akademickiego 2008/2009, natomiast w piśmie z dn. 21 listopada jako załącznik przekazała nowy wzorzec przedmiotowej umowy*”. Uczelnia nie zaprzeczyła jakoby swoimi pismami z dnia 29 września 2008 r. oraz z dnia 21 listopada 2008 r. udzieliła Prezesowi nieprawdziwej informacji. Tym samym WSTI nie zakwestionowała istnienia podstaw do nałożenia na nią kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Prezes Urzędu postanowił o zaliczeniu w poczet dowodów informacji uzyskanych w prowadzonym postępowaniu w sprawie podejrzenia stosowania przez Wyższą Szkołę Technologii Informatycznych w Warszawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (sygn. akt RWA-61-9/08/MG).

Strona została zawiadomiona o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu oraz o możliwości zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy w siedzibie Delegatury UOKiK w Warszawie.

Uczelnia skorzystała z prawa do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy (notatka służbowa z dnia 6 października 2009 r.).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje

Wyższa Szkoła Technologii Informatycznych w Warszawie jest uczelnią niepubliczną, działającą na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 ze zm.) i wydanych do niej przepisów wykonawczych. Jednym z podstawowych zadań uczelni jest kształcenie studentów w celu ich przygotowania do pracy zawodowej. Kształcenie to odbywa się odpłatnie w formie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych.

Prezes UOKiK prowadził postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez WSTI praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na stosowaniu postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, mogących stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (sygn. akt RWA-61-9/08/MG).

W jego trakcie Prezes UOKiK badał m. in. okres stosowania przez WSTI praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów. Okoliczność ta miała istotne znaczenie przy ustaleniu wysokości kary nakładanej na Uczelnię za naruszenie zakazu praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Stosownie bowiem do art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 106-108, Prezes UOKiK powinien wziąć pod uwagę w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

W związku z tym, Prezes Urzędu wezwał Uczelnię do poinformowania o terminie, od kiedy Uczelnia posługuje się w obrocie konsumenckim wzorcem „*Umowy o warunkach odpłatności za studia*” zawierającym klauzule kwestionowane w ww. postępowaniu (pyt.1).

- Dowód – pismo Prezesa UOKiK do WSTI z dnia 4 września 2008 r.

Na wezwanie Prezesa do przedłożenia wskazanej wyżej informacji, Uczelnia poinformowała, że „*postanowienia zawarte w umowie, które Urząd uznał za treści stanowiące praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, od roku akademickiego 2008/2009 zostały wycofane*”.

- Dowód – pismo WSTI do Prezesa UOKiK z dnia 29 września 2008 r.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK – Delegatura UOKiK w Warszawie wezwał WSTI do udzielenia informacji, czy Uczelnia opracowała nowy wzorzec „*Umowy o warunkach odpłatności za studia*”, pozbawiony kwestionowanych postanowień, jak również wezwał do jego przekazania.

Zgodnie z dyspozycją art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes UOKiK w ww. piśmie zawarł zakres informacji, cel żądania, termin na udzielenie wyjaśnień, pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji, bądź za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

- Dowód – pismo Prezesa UOKiK do WSTI z dnia 30 października 2008 r.

Na wezwanie Prezesa UOKiK, Uczelnia wyjaśniła, że „*został opracowany nowy wzór umowy, który nie zawiera kwestionowanych przez Urząd postanowień*”. Uczelnia podniosła, że „*umowy, według nowego wzorca, stosowane są wobec wszystkich studentów obecnego I roku*”, natomiast „*trwają prace nad przygotowaniem aneksu do dotychczas stosowanych umów (dla obecnych studentów II i III roku studiów), które eliminują kwestionowane przez Urząd postanowienia*”. W załączeniu Uczelnia przekazała nowy wzorzec „*Umowy o warunkach odpłatności za studia*”.

- Dowód – pismo WSTI do Prezesa UOKiK z dnia 21 listopada 2008 r.

Dokonana przez Prezesa analiza wzorca „*Umowy o warunkach odpłatności za studia*” wykazała, że kwestionowany przez Prezesa Urzędu zapis § 9 ust. 1 zd. 1 nie został usunięty, a jedynie przeniesiony do dalszej części umowy (§ 9 ust. 3 zd. 1 wzorca umowy).

Mając powyższe na uwadze, należy wskazać, iż Uczelnia wezwana do przekazania informacji dotyczącej stosowania w umowach z konsumentami postanowień naruszających ich zbiorowe interesy, udzieliła informacji sprzecznej z załączonym wzorcem „*Umowy o warunkach odpłatności za studia*”.

W odpowiedzi na postawiony przez Prezesa UOKiK zarzut udzielenia nieprawdziwej informacji WSTI stwierdziła, że „*piśmie z dnia 29 września 2008 r. poinformowała, że kwestionowany przez Prezesa Urzędu wzorzec „Umowy o warunkach odpłatności za studia” został wycofany z obiegu od roku akademickiego 2008/2009, natomiast w piśmie z dn. 21 listopada jako załącznik przekazała nowy wzorzec przedmiotowej umowy*”.

- Dowód – pismo WSTI do Prezesa UOKiK z dnia 7 lipca 2009 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje

Stosownie do art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przedsiębiorcy i związki przedsiębiorców są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, żądanie Prezesa UOKiK przekazania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów powinno

zawierać: (1) wskazanie zakresu informacji; (2) wskazanie celu żądania; (3) wskazanie terminu udzielenia informacji; (4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązek udzielania wszelkich koniecznych informacji, które są niezbędne Prezesowi UOKiK do realizacji ustawowych działań, ciąży na wszystkich przedsiębiorcach, którzy dysponują wiadomościami istotnymi dla prowadzonego przez Prezesa UOKiK postępowania. Każdy przedsiębiorca, do którego Prezes UOKiK zwróci się z żądaniem udzielenia informacji, ma obowiązek udzielenia odpowiedzi w pełnym zakresie w terminie wyznaczonym przez Prezesa UOKiK¹. Zatem od momentu otrzymania wezwania Prezesa UOKiK, na przedsiębiorcy ciąży obowiązek podjęcia wszelkich niezbędnych czynności do przygotowania i przesłania zupełnych i zgodnych z prawdą informacji.

W przypadku choćby nieumyślnego udzielenia przez przedsiębiorcę nieprawdziwej informacji, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną przewidzianą w art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy, w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro.

Kary pieniężne nakładane w drodze decyzji z tytułu udzielenia nieprawdziwej informacji są karami związanymi z naruszeniami proceduralnymi. Są to sankcje za naruszenie obowiązku natury procesowej, w administracyjnym stadium postępowania. Mają one charakter represyjny (nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa Urzędu), prewencyjny (mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa), a zagrożenie nimi (potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa Urzędu) nadaje im charakter dyscyplinujący².

Jak wynika z powyższego, Prezes UOKiK może skutecznie żądać przekazania informacji i dokumentów od przedsiębiorców i związków przedsiębiorców.

Uczelnia jako podmiot świadczący odpłatnie usługi edukacyjne spełnia przesłanki uznania jej za przedsiębiorcę. Na potrzeby zastosowania ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów do praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez „przedsiębiorcę” rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 ze zm.), a także osobę fizyczną, osobę prawną, jak również jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, jak również osobę fizyczną wykonującą zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadzącą działalność w ramach wykonywania takiego zawodu oraz związek przedsiębiorców (art. 4 pkt 1 lit a, b i d ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

Stanowisko, iż działalność prowadzona przez niepubliczną szkołę wyższą uzasadnia uznanie jej za przedsiębiorcę na gruncie ww. ustawy, znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (wyrok z 28 września 2005 r., sygn. akt XVII AmC 18/05; wyrok z 12 grudnia 2005 r., sygn. akt XVII Amc 80/2004), jak również w orzecznictwie Sądu Najwyższego. W uzasadnieniu uchwały z dnia 3 lipca 2003 r. (III CZP 38/03), Sąd Najwyższy stwierdził, że odpłatne i systematyczne wykonywanie przez uczelnię niepaństwową zajęć dydaktycznych jest wykonywaniem przez osobę prawną we własnym imieniu zawodowo działalności usługowej w sposób zorganizowany i ciągły. Sąd ten podkreślił, iż „*działalność taka, wykonywana przez uprawnionych pracowników uczelni, charakteryzuje się profesjonalnym charakterem, jest podporządkowana regułom opłacalności*

¹ E. Modzelewska-Wąchal: Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2002, s. 222.

² Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. akt III SK 31/04).

i racjonalnego gospodarowania, jest działaniem wykonywanym na własny rachunek uczelni jako odrębnej osoby prawnej, a nie na rachunek jej założyciela, a ponadto charakteryzuje się niewątpliwie powtarzalnością działań i uczestnictwem w obrocie". Tym samym Sąd Najwyższy przesądził, iż działalność polegająca na świadczeniu przez uczelnię niepaństwową odpłatnych usług edukacyjnych spełnia wymogi uznania tej działalności za działalność gospodarczą, której aktualna definicja znajduje się w art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 ze zm.).

Mając powyższe na względzie, nie ulega wątpliwości możliwość uznania niepublicznej szkoły wyższej za przedsiębiorcę na gruncie ww. ustawy. Stosownie do przepisu art. 4 pkt 1 w zw. z art. 2 ww. ustawy, przedsiębiorcą w rozumieniu tej ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą tj. jest zarobkową działalnością wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopaliny ze złóż, a także działalność zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły.

Wobec powyższego, Uczelnia przy wykonywaniu swojej działalności podlega rygorom określonym w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, jako przedsiębiorca w rozumieniu art. 4 pkt 1 tej ustawy.

Tym samym nie budzi wątpliwości, że Prezes Urzędu miał prawo wymagać od Uczelni, na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, udzielenia prawdziwych informacji pod rygorem nałożenia na WSTI kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy.

Wbrew ustawowemu obowiązkowi, odpowiadając na pisma Prezesa UOKiK z dnia 4 września 2008 r. oraz z dnia 30 października 2008 r., WSTI udzieliła nieprawdziwej informacji.

W odpowiedzi na pytanie o termin, od którego Uczelnia posługuje się w obrocie konsumenckim wzorcem „Umowy o warunkach odpłatności za studia” zawierającym klauzule zakwestionowane w postępowaniu w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, WSTI wskazała, że „*postanowienia zawarte w umowie, które Urząd uznał za treści stanowiące praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, od roku akademickiego 2008/2009 zostały wycofane*”.

Odpowiadając na wezwanie Prezesa UOKiK do udzielenia informacji, czy Uczelnia opracowała nowy wzorzec „Umowy o warunkach odpłatności za studia”, pozbawiony kwestionowanych postanowień, Uczelnia wyjaśniła, że „*został opracowany nowy wzór umowy, który nie zawiera kwestionowanych przez Urząd postanowień*”.

Udzielone na pytania Prezesa UOKiK odpowiedzi musiały być przez Prezesa UOKiK zinterpretowane w ten sposób, że Uczelnia nie posługuje się już wzorcem umownym zawierającym klauzule abuzywne.

Tymczasem w załączonym do pisma z dnia 21 listopada 2008 r., nowym wzorcu „Umowy o warunkach odpłatności za studia”, kwestionowany przez Prezesa Urzędu zapis § 9 ust. 1 zd. 1 o brzmieniu: „*Każda ze stron może wypowiedzieć umowę ze skutkiem na koniec semestru, w którym nastąpiło wypowiedzenie*” umieszczony został w dalszej części umowy (§ 9 ust. 3 zd. 1 wzorca umowy).

Powyższa okoliczność świadczy jednoznacznie o posługiwaniu się przez Uczelnię wzorcem umowy zawierającym niedozwolone postanowienie umowne.

Odpowiadając na zarzuty, Uczelnia poprzestała jedynie na stwierdzeniu, że poinformowała Prezesa Urzędu pismem z dnia 29 września 2008 r. o wycofaniu z obiegu kwestionowanego wzorca „Umowy o warunkach odpłatności za studia” od roku akademickiego 2008/2009 oraz podniosła, że w załączeniu do pisma z dnia 21 listopada 2008 r. przekazała nowy wzorzec przedmiotowej umowy.

W tym miejscu należy wskazać, że na profesjonalnych uczestnikach obrotu rynkowego spoczywa obowiązek dochowania należytej staranności przy ocenie zgodności ich działań z obowiązującymi przepisami prawa. Uczelnia powinna mieć świadomość, że stosowanie klauzul uznanych za niedozwolone i wpisanych do rejestru niedozwolonych postanowień umownych jest bezprawne. WSTI winna zatem zdawać sobie sprawę z konieczności konstruowania wzorców umownych z uwzględnieniem przepisów art. 385¹ i nast. k.c., jak również z potrzeby dostosowywania wykorzystywanych przez siebie wzorców umownych do treści wpisów zamieszczanych w rejestrze. Zauważyć przy tym należy, że rejestr postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone jest jawny, powszechnie dostępny, publikowany na stronie www.uokik.gov.pl. Abuzywność postanowień wpisanych do tego rejestru jest jednoznaczna, a zakaz stosowania w obrocie postanowień w nim zamieszczonych nie powinien budzić jakichkolwiek wątpliwości.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów wprowadziła zasadę fakultatywności określonych w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kar pieniężnych z tytułu udzielenia przez przedsiębiorców nieprawdziwej informacji. W przypadku stwierdzenia naruszenia, choćby nieumyślnie, obowiązku udzielania informacji zgodnych z prawdą, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną. Choć uprawnienie do nakładania kar pieniężnych przewidzianych w art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy ma charakter fakultatywny, Prezes UOKiK uznał, że okoliczności rozpatrywanej sprawy w pełni uzasadniają nałożenie na WSTI kary pieniężnej.

Art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy przewiduje możliwość nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro. Ustawa nie przesądza bezwzględnie wysokości kary nakładanej przez Prezesa UOKiK, który decyduje o tym w każdym konkretnym przypadku, kierując się założeniem, że sankcja musi spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną. Ponadto, zgodnie z art. 111 ww. ustawy, przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, Prezes Urzędu powinien wziąć pod uwagę w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenia przepisów ustawy.

Na podstawie okoliczności sprawy, Prezes UOKiK uznał, że nieprawdziwe informacje zostały mu udzielone przez WSTI umyślnie.

Kwestia umyślności działania, czyli działania podejmowanego ze świadomością po stronie przedsiębiorcy, w celu wywołania określonych skutków, które naruszyły prawo, ma niebagatelne znaczenie w przedmiotowej sprawie. W tym przypadku informacje żądane przez Prezesa Urzędu dotyczyły okresu posługiwania się przez Uczelnię w obrocie konsumenckim wzorcem „Umowy o warunkach odpłatności za studia” zawierającym niedozwolone postanowienia umowne. Mamy tu do czynienia z udzieleniem informacji ewidentnie nieprawdziwej co do istotnej okoliczności w toku postępowania.

WSTI udzieliła nieprawdziwej informacji w postępowaniu w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na stosowaniu postanowień wzorców umowy, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ k.p.c. Żądane przez Prezesa UOKiK

informacje miały na celu umożliwienie Prezesowi Urzędu oceny, czy przypisane Uczelni praktyki miały charakter długotrwały oraz czy WSTI nie stosuje wzorca umowy zawierającego klauzule abuzywne. Wyjaśnienia Uczelni były Prezesowi UOKiK niezbędne do prawidłowego ustalenia, czy WSTI nadal stosuje praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów, czy też może zaniechała ich stosowania. Odpowiedzi Uczelni wyraźnie sugerowały, że kwestionowane postanowienia zostały wycofane, a nowo opracowany wzorzec „Umowy o warunkach odpłatności za studia” został dostosowany do wymogów ustanowionych przez przepisy prawa.

Mając na uwadze niedopełnienie przez Uczelnię obowiązku udzielania prawdziwych informacji na żądanie Prezesa UOKiK, który to obowiązek został nałożony na przedsiębiorców w celu umożliwienia skutecznej ochrony interesu publicznego, Prezes UOKiK postanowił nałożyć na Uczelnię **karę pieniężną w wysokości 8.000 zł** (słownie: osiem tysięcy złotych), **co stanowi równowartość 1.917 euro** (słownie: tysiąca dziewięćset siedemnaście euro).

Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2008 r. – Tabela kursów nr 254/A/NBP/2008, zgodnie z którą kurs euro wynosił 4,1724 zł. Stosownie bowiem do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

Wysokość nałożonej kary została ustalona po uwzględnieniu okoliczności wynikających art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zdaniem Prezesa UOKiK, kara pieniężna we wskazanej wyżej wysokości właściwie spełni stawiane jej cele: pozwoli na osiągnięcie w stosunku do Uczelni skutku represyjnego i prewencyjnego.

Ustawodawca nie uzależnia wysokości kary pieniężnej mającej charakter proceduralny od wysokości przychodu przedsiębiorcy. Prezes UOKiK uznał jednak, że nakładana na WSTI kara pieniężna prawidłowo spełni przypisywane jej cele, gdy będzie uwzględniać potencjał ekonomiczny karanego przedsiębiorcy. Określając zatem wysokość kary pieniężnej Prezes UOKiK uwzględnił wyniki finansowe, jakie Uczelnia osiągnęła w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, udokumentowane w trakcie postępowania w niniejszej sprawie (tj. w zeznaniu o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych CIT-8).

W ocenie Prezesa UOKiK, nałożona kara pieniężna w pełni odpowiada stopniowi zawinienia Uczelni (działanie umyślne), uwzględnia zarazem stopień naruszenia interesu publicznoprawnego oraz okoliczność, iż WSTI nie była wcześniej karana za tego rodzaju naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiszczyć w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na następujące konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000

Zgodnie z art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury UOKiK w Warszawie.

Otrzymuje:

**Wyższa Szkoła Technologii
Informatycznych w Warszawie**
ul. Pawia 55
01-030 Warszawa